

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Robustus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

subornatum, qui & felicitati utriusque inviderent, & regi optimo male obtemperantes essent, longe autem secus rem habere, quam illi mentiti essent. Siquidem non immania & effera loca profecturi erant, sed ad urbem orbis terrarum dominam, ameno loco sitam, ubi rerum deliciarumque omnium quotquot vel avidissimi cujusque cupiditate expeti possint, copia fertilissima redundaret. Ibi esse Principem, cui totus pene terrarum orbis assurgeret, apud quem is in deliciis habendus esset, & tanquam Luscinia pullus, lautitiarum blanditiarumque affluentia nutricandus: proinde bono animo esset, secumque primo quoque tempore lætus & alacer navem incenderet, affuturos navigationi Deos cursum omnem incredibili felicitate perferuturos. Ita Hannonem ab eodem magistro in aliam sententiam deducit, ubi signa data sunt, ultro navem conscendisse, neque ulla unquam imperia toto itinere detractasse.

DE RHINOCEROTE. CAP. XIX.

Qui Rhinocerotam in Domitiani numis inspexere, quid id signum sibi velit, querere solent. Ego factum id ad Principis adulationem dixerim, qui animalia hujusmodi spectaculis obtulerit, cujusmodi munus illud fuit, quod à Valerio Martiale celebratur;

*Præstitit exhibitis tota tibi Caesar arena,
Qua non promisit prælia Rhinoceros.*

*O quam terribiles exarsit prorsus in iras!
Quantus erit cornu, cui pila Taurus erit!*

IRACUNDIA EX TARDITATE FEROCIOR. CAP. XX.

Sunt enim qui lentitudinem irascendi, ac nullum mox adhibitum modum excaescentia, per hujus animalis hieroglyphicum intelligant. Nam in eo conveniunt authores, magna id indigere irritatione, sed ubi irasci cœperit, esse ferocissimum, quod & altero Martialis expressit Epigrammate:

*Sollicitant pavidi dum Rhinocerotam magistri,
Seque diu magna colligit ira fera:
Desperabantur promissa prælia Martis,
Sed tamen is rediit cognitus ante furor.
Namque gravem gemino cornu sit extulit Ursum,
Jactat ut impositas Taurus in astra pilas.*

REX POTENS IMBECILLIORIS
ARTIFICIO PETITUS. CAP. XXI.

Sunt qui volentes, potentem aliquem Regem imbecillioris alicujus artibus vexatum intelligere, Elephantem pingunt in certamen à Rhinocerote laceffitum. Nascitur hic siquidem natura hostis Elephanto, longitudine ei pene pari, sed cruribus multo brevioribus, colore buxco, ut ait Plinius. Cornu is ad saxa limato se pugnae præparat: in dimicatione alvum maxime petit, quam esse molliorem intelligit, eaque perfocta, actum superat Elephantum.

ROBUSTUS. CAP. XXII.

Sane fortem atque robustum Divinae literæ, ut Eucherius tradit, per Rhinocerotis imaginem accipiunt. Illudque Jobi ex Hebræo affertur. *Numquid vult Rhinoceros, cui Domitia noceros servire tibi? Terribilis, ait is, fera Rhinoceros, cui in numis gemina in naribus cornua:* atque ita in Domitiani nu-

mis

^a Lib. 8.
cap. 30.

^b Domitia noceros servire tibi? Terribilis, ait is, fera Rhinoceros, cui in numis gemina in naribus cornua:

A mis observavimus, in quibus Rhinoceros spectatur nares gemino cornu insignis, qualem celebrat Martialis. Præterea qui nuper allatus est ex India inferiori ad Lusitanæ Regem, cujus imaginem ad Leonem X. Pont. M. transmissam vidimus, unum quidem in nare cornu habet, alterum superne prorumpit, non adeo magnum; sed prævalidum esse Lusitani omnes, qui animal viderunt, attestantur. At longe curiosius hoc videndum: in Divinis siquidem literis, *μονοκέρω*, & *ῥινοκέρω*, Unicornem scilicet & Naricornem plerisque locis confusim acceptum fuisse nimirum à novis & veteribus Theologis, qui cum historiam ignorarent, duo hæc unum eundemque esse crediderunt, ita ubique ab aliis Unicornem, ab aliis Naricornem uno eodemque loco positum invenias. Id quod accidisse puto, quod, uti diximus, plerique horum idem esse animal arbitrati sunt Rhinocerotæ & Monocerotæ: cum alioqui longe diversa sint, separatimque à Plinio utrumque positum, qui libro octavo, capite post vigesimum primo, Monocerotem asperimam ait feram, reliquo corpore Equo similem, capite cervino, pedibus Elephanto similibus, cauda Apro, mugitu gravi, uno cornu nigro media fronte cubitorum pedum eminente. Quæ quidem descriptio eum signat, quem vulgus Halicornum vocat, quem ajunt pudicitia ita amantem esse, ut non nisi puellæ virginis ope capi possit, quam venatores ibi statuerint, sedentem, quo animal ad potum pabulumve se conferre animadvertent. Accurrere enim Unicornem ad puellam hujusmodi, inclinatumque caput in ejus gremium collocare, altissimoque mox occupari somno, signoque à venatoribus à puella dato appropere eos, & feram nullo negotio capere, atque hoc unius tantum cornu præmio, quod contra venena pollere prædicant: ramenta quippe ejus efficacissime sanare, & toris stratis partem ejus impositam, si quid veneno vitiatum apponatur, sudorem emittere. Rhinocerotæ vero eodem libro Plinius cap. XX. ponit, qui cornu non in fronte habeat, sed in naribus, alterum eum à Dracone hostem genitum Elephanto, & quæ superius allata sunt de utriusque pugna. Sane alibi in Divinis literis Rhinocerotæ hieroglyphicum esse fortis & robusti viri, uti superius dictum, notat Eucherius citato ex Jobo loco, *Numquid volet Rhinoceros servi- re tibi?* Et apud Balaam scriptum invenias; *Cujus fortitudo quasi Rhinocerotis*, ut Latine plerique omnes habent interpretationes, quamvis Sanctes *Unicornis*, reddiderit. Igitur si quid ariolandum, cum Psalmo hoc vigesimo primo comparatio referatur ad animalia robustissima & indomita, divinumque auxilium contra eorum imperium atque vim imploretur, quippe ut Chaldæi & Arabes exposuerunt, *Salva me à feroci fortissimo sicut Leone à Rege potente, cujus potentia sit sicut Naricornis*, Psal. 28. 6. eamque plerique lectionem probent, non dubitarim asserere, hoc loco, *Rhinocerotis*, legendum. Ubi vero Psalmo vigesimo octavo mentio fit amabilioris animalis, dicitur quippe Sarion apud Hebræos, quod Græci reddidere *ἡγαπημένον*, ὡς ἕως μονοκέρωτων, Latini, verbum verbo reddentes, *Dilectus*, quem admodum filius Unicornium: vetus etiam traductio Unicornium habeat, nulli dubium esse crediderim, quin castigatio istius loci lectio sit *μονοκέρωτων*. Atque hæc, mi Domine, sunt, quæ super Elephanto, qui Rhinocerotæ secum traxit, colligere per occupationes licuit. Tu, qui a tatem omnem, horasque omnes assidua lectioni soles impendere, longè illustriora reconditioraque forsitan inveneris, quæ si ad manus meas pervenire non potuerunt, indulgendum est mihi: non enim ignarus es, quantum mihi Principum obsequia, negotiorumque perturbationes de studiis literarum subtrahant, crebrisque me interpellationibus avocent. Quare tu, atque alii, qui vitæ meæ rationem inspiciatis, mihi esto æquiores, præsertim cum admoneat Maro: Neminem esse qui possit omnia,